

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 9P/197/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620202985
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kurnotová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1620202985.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Janou Kurnotovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti N.: J., nar. XX.XX.XXXX a H. nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, a oprávneného M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., deti rodičov: matky N. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX S., t.č. O. XX,XX, L. a otca H. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., t.č. Z. XXXX/X, S., o návrhu matky na určenie výživného a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

Maloletý J. N., nar. XX.XX.XXXX a maloletá H. N., nar. XX.XX.XXXX, sa zverujú do osobnej starostlivosti matky.

Zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia.

Otec je povinný prispievať na výživu maloletej H. výživným vo výške 100 Eur mesačne a na výživu maloletého J. výživným vo výške 120 Eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 07.12.2020.

Otec je povinný prispievať na výživu oprávneného M. N., nar. XX.XX.XXXX, výživným vo výške 140 Eur mesačne počnúc dňom 07.12.2020 do 03.06.2021 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a počnúc dňom 04.06.2021 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávneného.

Zročné výživné za obdobie od 07.12.2020 do 30.04.2022 nevzniklo.

Styk otca s maloletými deťmi sa ponecháva bez úpravy.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.12.2020 sa matka maloletých detí domáhala určenia výživného k maloletým deťom, a to na mal. M. vo výške 250 Eur mesačne, na maloletého J. vo výške 200 Eur mesačne a na maloletú H. 150 Eur mesačne. Na pojednávaní doplnila, že žiada, aby mal. deti boli zverené do jej starostlivosti. Svoj návrh odôvodnila tým, že s otcom nežijú v spoločnej domácnosti od februára 2020. Otec detí pracuje ako živnostník, prispieva sporadicky, s výchovou detí matke nepomáha, deti kontaktuje telefonicky. Matka je zamestnaná s príjmom okolo 700 Eur, čo jej nevychádza na všetky poplatky a potreby detí. Maloletý M. navštevuje strednú odbornú školu v G., maloletý J. chodí na futbal. Otec matke viac mesiacov po sebe neprispel, preto žiada o výživné aj za tri mesiace späť. Uviedla, že z dôvodu hospitalizácie musela odložiť podanie návrhu. Neskôr počas konania uviedla, že zročné výživné si neuplatňuje.

2. Otec sa k návrhu písomne vyjadril, pričom uviedol, že nežijú v spoločnej domácnosti od februára 2020, predtým spolu žili v byte, ktorý spoločne nadobudli. Po odchode sa dohodli na podmienkach, ktoré prediskutovali, no dohodu nespísali, lebo bola medzi nimi vtedy dôvera. Vtedy sa dohodli, že otec odíde z bytu a bude prispievať 100 Eur na každé z detí. To, že otec prispieval nepravidelne sa nezakladá na pravde. Každý mesiac prispieval dohodnutou sumou a ešte nosil nákupy potravín. V auguste sa matka rozhodla predať byt, aby sa dostala z platobnej neschopnosti. Otec od októbra 2019 pracuje sporadicky, kvôli pandémie prišiel o pravidelný príjem. Je živnostník. Chce požiadať o osobný bankrot. Vyživovaciu povinnosť si plní aj s pomocou rodiny a známych a poberal aj pomoc od štátu vo výške 210 Eur, neskôr vo výške 360 Eur. V súčasnosti vykonáva len práce na dohodu. Otec si hľadal stabilnú prácu, istý čas pracoval vo Volkswagene, ale mal zdravotné problémy. Výživné požadované matkou je neprimerané. Otec býva u svojej matky, ktorej prispieva sumou 200 Eur mesačne a keď ide otec za prácou, mesačné náklady má 300 Eur na stravu a cestovné. Ďalej hradí asi 20 Eur za telefón. Jeho výdavky predstavujú asi 850 Eur mesačne, príjem má nepravidelný. Otca mrzí, že matka predala byt a peniaze minula neadekvátne, keďže sa dohodli, že otec si z bytu nebude nič nárokovat' a všetko zanechá v prospech detí. Nevylučuje, že ak sa dostane z terajšej situácie, je pripravený podieľať sa na lepšom živote detí. Otec deti navštevuje, komunikujú a snaží sa im pomáhať

3. Súd musí v zmysle ust. § 31 C.m.p. v konaní pokračovať a rozhodnúť aj keď je účastník nečinný. Súd podľa § 180 C.s.p. rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti otca maloletých detí a oprávneného, ktorý svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, napriek tomu, že mali predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Podľa § 111 ods. 3 C.s.p., ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

4. Súd sa oboznámil s návrhom a vykonal dokazovanie výsluchom prítomných účastníkov a listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: rodnými listami maloletých detí, lekárskou správou matky, lustráciou otca a matky v registri obyvateľov a v Sociálnej poisťovni, potvrdeniami o návšteve školy maloletých detí, správou daňového úradu, výpisom otca zo živnostenského registra, správou ÚPSVaR ohľadom poberaných dávok a vedení otca a matky v evidencii uchádzačov o zamestnanie, potvrdeniami o prídavku na dieťa z rok 2021 a 2022 a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Pri výsluchu matka uviedla, že dala výpoveď, a to 07.10.2021 kvôli dcére, ktorú nemohla nechávať poobede samu doma. Má 9 rokov. Teraz býva na ubytovni s dcérou a M. a J. bývajú prechodne u jej najstaršieho syna S., ktorý žije vo svojom podnájme so svojou partnerkou v S.. Byt predala a kúpila rodinný dom v L., ktorý prerába. Teraz je dom neobývatel'ny. Nie je pravda, že by otec mal nárok na byt, ktorý predala, nič do bytu neinvestoval. Asi posledného pol roka prispieva otec pravidelne 300 Eur mesačne. Predtým výživné pravidelne neposielal. Asi pol roka by mal otec pracovať v Nemecku. Keď žili spolu pracoval cez agentúru ako klampiar. Nevie, aký mal príjem. Najstarší syn je na strednej škole, cestuje do G., J. je v 9. ročníku ZŠ a H. je v 3. ročníku ZŠ. Deti sú zdravé, len J., je sledovaný na neurológii, lieky však neužíva. J. chodí na futbal, avšak teraz má zranenú nohu. Matka pobera dávkou v nezamestnanosti, ale mala by nastúpiť do nového zamestnania do O. - výroba nábytku. Keďže M. a J. sú u S., každému matka dáva 200 Eur mesačne. Tiež im tam nosí navarené a chodí tam za nimi každý druhý deň. Náklady na H. môžu byť okolo 300 Eur mesačne. Na ubytovni chce byť len krátkodobo, vyrieši si elektriку a vracia sa do domu. Na ďalšom pojednávaní doplnila, že dávkou bude poberať asi ešte 2 mesiace. Otec posielal pravidelne sumu 300 Eur mesačne s tým, že niečo prispeje deťom aj mimo výživného. Zročné výživné si preto matka neuplatňuje. Otec sa keď je na Slovensku na pár hodín stretne s dcérou, za synmi chodíva častejšie. Doklady ohľadom uhradeného výživného doložiť matka nevie, pretože nimi nedisponuje. Na účet začal výživné posielat' otec v priebehu roku 2021, dovtedy prispieval v hotovosti. Otec je vyučený kuchár/čaišník, nepracuje však v obore. Aktuálne pracuje v zahraničí, nevie presne kde a s akým príjmom.

6. Kolízny opatrovník maloletých detí na pojednávaní uviedol, že výšku výživného - 100 Eur na H., 120 Eur na J. a 140 Eur na M. považuje za primeranú.

7. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu súd zistil, že rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom boli rozsudkom č.k. 8P/171/2014-32 zo dňa 19.03.2015 upravené tak, že na základe schválenej

rodičovskej dohody boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu každého z maloletých detí sumou 100 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

8. Vzhľadom na uvedené, keďže rodičia maloletých detí obnovili po úprave ich rodičovských práv a povinností k maloletým deťom spolužitie a spoločne zabezpečovali starostlivosť o maloleté deti, v zmysle judikatúry (R 21/1981, R 8/1982) došlo k zániku účinnosti rozhodnutia, ktorým boli naposledy upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom. Rodičia však v roku 2020 opätovne ukončili spolužitie, a preto bolo potrebné nanovo upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletým deťom tak, ako keby v minulosti tieto upravované rozsudkom neboli. Preto súd nanovo upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

9. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

10. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

11. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

12. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

13. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

14. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

15. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

16. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú samé sa živiť.

17. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

18. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30

% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

19. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

20. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

21. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

22. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

23. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

24. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Záujem maloletého dieťaťa je pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa dieťaťa týkajú vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Zákona o rodine).

26. Prihliadajúc na záujem maloletých detí a k stabilite výchovného prostredia dospel súd k záveru, že je namieste zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, ktorá starostlivosť o maloleté deti aktuálne zabezpečuje, maloletý J. sa síce v súčasnosti zdržiava v domácnosti svojho pľnoletého brata, avšak ide len o prechodné riešenie, keďže matka zabezpečuje pre seba a maloleté deti bývanie v rodinnom dome, ktorého rekonštrukcia je pred dokončením. Matka preto prechodne býva s maloletou H. na ubytovní. Keďže mal súd za preukázané, že rodičia maloletých detí spolu nežijú a otec starostlivosť matky o maloleté deti nijakým spôsobom nespochybnil, súd zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obaja rodičia. Napriek zvereniu maloletých detí do starostlivosti matky, rodičovské práva a povinnosti zostávajú otcovi zachované a je naďalej spolu s matkou zákonným zástupcom maloletých detí. Oprávnenie rodičov zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok zo zákona náleží rovnako obom rodičom, pričom zasiahnuť do výkonu rodičovských práv a povinností môže súd rodičovi výlučne z dôvodov, ktoré sú uvedené v § 38 Zákona o rodine.

27. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti súd zohľadnil odôvodnené potreby maloletých detí a oprávneného, výkon osobnej starostlivosti matky o maloleté deti a možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že právom dieťaťa je podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Cieľom ustanovenia § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

28. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je tiež vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa. Medzi tie základné patrí bývanie,

stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac.

29. Vzhľadom na vek detí a ich odôvodnené potreby s prihliadnutím na majetkové pomery oboch rodičov, má súd za to, že výška výživného 100 Eur mesačne na maloletú H., 120 Eur na maloletého J. a 140 Eur na oprávneného M. je primeraným výživným. Pri určení výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených nákladov na maloleté deti a t.č. plnoletého M.. Maloletá H. je v 3. ročníku ZŠ, maloletý J. je v 9. ročníku ZŠ a M. v 2. ročníku na Strednej odbornej škole Y.I v G.. Matka má s deťmi bežné náklady zodpovedajúce ich potrebám a veku, ich zdravotný stav je dobrý. Súd preto vychádzal pri určení výživného z bežných potrieb detí v danom veku a tomu zodpovedajúcim nákladom. Matka si vyživovaciu povinnosť plní najmä čo sa týka maloletej H. výkonom osobnej starostlivosti, ktorá je postavená na roveň finančnému plneniu. Otec sa s deťmi kontaktuje, so starostlivosťou o maloletú H. však matke nepomáha.

30. Matka je aktuálne nezamestnaná a poberá dávku v nezamestnanosti vo výške 567,30 EUR, pričom podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni do 07.10.2021 bola zamestnaná a v roku 2020 dosiahla priemerný vymeriavací základ (ktorý zodpovedá hrubému príjmu) vo výške 948,28 EUR a v roku 2021 od 01/2021 do 09/2021 vo výške 1068,99 Eur. Matka poberá prídavky na tri deti, v roku 2021 spolu vo výške 76,50 Eur a v roku 2022 vo výške 77,64 Eur. Otec je živnostník, podľa oznámenia daňového úradu daňové priznanie za rok 2020 nepodal. Otec nepoberá žiadne dávky, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni nie je evidovaný ako zamestnanec. Aktuálne by mal pracovať v zahraničí s nezisteným príjmom.

31. Súd je toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť stanovené výživné. Otec je v produktívnom veku, v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by mu v dosahovaní adekvátneho príjmu bránili, otcom spomínaný zlý zdravotný stav, otec súdu nijako nedoložil. Otec vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že kvôli situácii s COVID-19 bol istý čas bez práce. Súd v tejto súvislosti podotýka, že napriek situácii s COVID-19 sa nezamestnanosť ani v čase trvania pandémie zásadnejším spôsobom nezvýšila. Okrem toho otec žije v Bratislavskom kraji s nízkou mierou nezamestnanosti, kde je a aj počas pandémie bolo dostatok pracovných ponúk. Súd pri stanovení výšky výživného vyhádza z tzv. princípu potenciality príjmu povinnej osoby. Pri uplatnení uvedeného princípu neprihliada súd len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 20.02.2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018). Otec si musí uvedomiť, že plnenie si vyživovacej povinnosti voči jeho deťom je jeho prvoradá povinnosť a musí vynaložiť potrebné úsilie o dosahovanie dostatočného príjmu na to, aby si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plnil a za tým účelom vykonával zárobkovú činnosť zodpovedajúcu jeho schopnostiam a možnostiam.

32. S ohľadom na uvedený princíp potenciality príjmu vychádzal súd pri stanovení výživného z príjmu, ktorý by otec vzhľadom na svoje možnosti a schopnosti mohol dosahovať. Otec aktuálne za prácou dochádza do zahraničia, pričom súd vychádza z toho, že aj pri zvýšených nákladoch spojených s cestovaním a ubytovaním v zahraničí by mal dosahovať aspoň mzdu na úrovni priemernej mzdy na území SR, ktorá sa podľa informácií štatistického úradu pohybovala v roku 2021 na úrovni okolo 1200 Eur v hrubom. Inak by nebolo pre otca rentabilné dochádzanie za prácou do zahraničia. Súd zohľadnil, že obaja rodičia majú spolu 3 vyživovacie povinnosti, otec sa o maloleté deti zaujíma, avšak so starostlivosťou matke zásadnejším spôsobom nepomáha, maloletú H. navštevuje sporadicky len na pár hodín, so synom sa kontaktuje o niečo intenzívnejšie. Pri takto zistenom skutkovom stave považoval súd výživné, tak ako určil, za primerané a je toho názor, že musí byť v možnostiach a schopnostiach otca takto stanovené výživné platiť. Výživné na maloleté deti je otec povinný platiť matke a čo sa týka oprávneného, t.č. už plnoletého M. je otec povinný z dôvodu nadobudnutia plnoletosti platiť výživné k rukám oprávneného.

33. Súd zaviazal otca povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí a oprávneného v súlade s ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine od podania návrhu na súd. Súd určil, že zročné výživné otcovi nevzniklo, a to vzhľadom na vyjadrenie matky, ktorá uviedla, že si zročné výživné neuplatňuje, keďže otec si vyživovaciu povinnosť plnil minimálne sumou 300 Eur mesačne, ktorú sumu poukazoval matke najskôr v hotovosti, neskôr prevodom na účet a sporadicky prispieval nešpecifikovanou sumou nad rámec výživného (výšku úhrad výživného súdu na výzvu nedoložila s odôvodnením, že dokladmi za celé obdobie nedisponuje).

34. Styk otca s maloletými deťmi súd ponechal bez úpravy, keďže matka ani otec úpravu styku nežiadali a v konaní nevyplynulo, že by sa v otázke styku otca s deťmi dohodnúť nevedeli. Zároveň platí, že ak by sa otec s matkou v budúcnosti nevedeli na úprave styku dohodnúť, môžu sa obaja rodičia kedykoľvek domáhať úpravy styku podaním návrhu na súd.

35. O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, rozsudky o výživnom sú vykonateľné dorúčením.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení). Ak ide o rozhodnutie vo veciach starostlivosti o maloletého, styku s maloletým

alebo inej ako peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 a nasl. C.m.p.).